

62015CJ0208

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 8. decembris (*1)

“Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Integrāta sadarbība — Finansējuma piešķiršana un lauksaimnieciskai ražošanai nepieciešamo apgrozījuma aktīvu piegāde — Vienots un kompleks pakalpojums — Nošķirti un neatkarīgi pakalpojumi — Papildpakalpojums un pamatpakalpojums”

Lieta C-208/15

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Kúria (Augstākā tiesa, Ungārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 26. martā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 5. maijā, tiesvedībā

Stock '94 Szolgáltató Zrt.

pret

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága .

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [J. L. da Cruz Vilaça] (referents), tiesneši M. Bergere [M. Berger], E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], E. Levits un F. Biltšens [F. Biltgen],

ģenerālvokāts H. Saugmandsgors ģe [H. Saugmandsgaard Øe],

sekretārs I. Illēši [I. Illéssy], administrators,

ģemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 7. jūlija tiesas sēdi,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

—

Stock '94 Szolgáltató Zrt. vārdā – Z. Várszegi un A. Kis, ügyvédek,

—

Ungārijas valdības vārdā – M. Z. Fehér, G. Koós un M. Bóra, pārstāvji,

—

Eiropas Komisijas vārdā – L. Havas un R. Lyal, kā arī C. Soulay, pārstāvji,

ģemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerālvokāta uzklausēšanas, izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 1. panta 2. punktu, 2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu, 14. panta 1. punktu, 24. panta 1. punktu, 73. pantu, 78. panta b) punktu, kā arī 135. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

2

Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp Stock ‘94 Szolgáltató Zrt. un Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Dienvidu Aizdonavas reģionālā muitas un finanšu direkcija, kas ir Valsts nodokļu un muitas administrācijas pakāutība, Ungārija, turpmāk tekstā – “enerģidirekcija”) jautājumā par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmu, kas piemērojama tās saucamajam “integrētas sadarbības” darījumam.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3

PVN direktīvas 1. panta 2. punkts ir noteikts:

“Kopējās PVN sistēmas princips ir piemērot precēm un pakalpojumiem vispārēju nodokli par patēriņu, kas būtu tieši proporcionāls preču un pakalpojumu cenai neatkarīgi no to darījumu skaita, kas veikti ražošanas un izplatīšanas procesā pirms stadijas, kurā uzliek nodokli.

Par katru darījumu PVN, ko aprēķina no preču vai pakalpojumu cenām pēc attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem piemērojamās likmes, uzliek pēc tam, kad atskaitīts dažādam izmaksu sastāvdaļām tieši piemērotais PVN.”

4

Piemērojot šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu pievienotās vērtības nodokli uzliek attiecīgi “preču piegādei, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rēķina kā tās” un “pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rēķina kā tās”.

5

Minētās direktīvas 14. panta 1. punkts šāda piegāde ir definēta kā “tiesību nodošana rēķoties ar materiālu pašumu kā pašniekam”.

6

Atbilstoši tās pašas direktīvas 24. panta 1. punktam:

““Pakalpojumu sniegšana” ir jebkurš darījums, kas nav preču piegāde.”

PVN direktīvas 73. pantā ir paredzēts:

“Preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, uz ko neattiecas 74. līdz 77. pants, summa, kurai uzliek nodokli, ir visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs par šiem darījumiem ir saņēmis vai saņems no pircēja, pakalpojumu saņēmēja vai trešās personas, tostarp subsīdijas, kas tieši saistītas ar šo darījumu cenu.”

Šīs direktīvas 78. panta b) punktā ir paredzēts:

“Summa, kurai uzliek nodokli, ietver šādas sastāvdaļas:

[..]

b)

papildu izdevumus, piemēram, komisijas maksu, iepakojšanas, transportēšanas un apdrošināšanas izmaksas, ko piegādātājs iekasē no pircēja vai pakalpojumu saņēmēja. [..]”

Minētās direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

[..]

b)

kredīta piešķiršanu un kredīta starpniecību, kār kredīta pārvaldi, ko veic persona, kura piešķir kredītu.”

Ungārijas tiesības

Saskaņā ar az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (2007. gada Likums Nr. CXXVII par pievienotās vērtības nodokli, turpmāk tekstā – “Likums par PVN”) 2. panta a) punktu tajā paredzētos nodokļus piemēro “preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalstu teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tās”.

Šajā ziņā Likuma par PVN 9. panta 1. punktā preču piegāde ir definēta kā “tiesību rīkoties ar materiālu pašumu kā pašniekam nodošana vai jebkura cita darbība, kas rada šādas juridiskas sekas attiecībā uz materiālā pašuma iegādi”. No Likuma par PVN 13. panta 1. punkta izriet, ka pakalpojumu sniegšana ir “jebkurš darījums, kas nav preču piegāde šā likuma izpratnē”.

Likuma par PVN 65. pantā ir noteikts:

“Preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai summa, kurai uzliek nodokli, ja vien šajā likumā nav paredzēts citādi, ir visa summa, kas veido atlīdzību, kuru par šiem darījumiem persona ir saņmusi vai saņems no pircēja, pakalpojumu saņēmēja vai trešās personas, tostarp subsīdijas, kas tieši saistītas ar šo darījumu cenām, neatkarīgi no šīs atlīdzības formas.”

13

Šā likuma 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai summa, kurai uzliek nodokli, ietver “papildmaksu, ko preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs iekasē no preces pircēja vai pakalpojuma saņēmēja, tai skaitā komisijas maksu vai maksu par jebkura veida starpniecību, iepakojšanu, transportu un apdrošināšanu”.

14

Saskaņā ar Likuma par PVN 86. panta 1. punkta b) apakšpunktu no PVN ir atbrīvota “kredīta piešķiršana un kredīta starpniecība, naudas aizdevumi un citi pakalpojumi, kas veido šādas tiesiskās attiecības, kā arī kredīta pārvalde, kuru veic persona, kas kredītu piešķir”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

15

Stock ‘94 ir Ungārijā reģistrēta komercsabiedrība. Tā darbojas kā “integrētāja” Ungārijas lauksaimniecības sistēmas iestāžu kontekstā, veicot tā saucamo “integrēto sadarbību”. Šā iestāde vadās pēc principa, saskaņā ar kuru integrētājs noslīdz līgumu ar lauksaimnieku, proti, “integrēto subjektu”, ar kura palīdzību minētā iestāde piešķir šim subjektam aizdevumu, ko tas izmanto, lai pie integratora iegādātos līdzekļus, kuri nepieciešami šā subjekta ražošanas darbībai, piemēram, sēklas, ko sauc par “apgrozāmiem aktīviem”. Integrētais subjekts pēc tam savu produkciju pārdo vai nu integratoram, vai nu tirgū ar pārdojuma minētā starpniecību.

16

Šajā gadījumā Stock ‘94 noslīdz ar dažādiem lauksaimniecības produktu ražotājiem integrācijas līgumus, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, tā piekrita atbalstīt, it īpaši no tehnoloģiskā viedokļa, lauksaimnieku produkciju, kā arī finansēt šim nolikam nepieciešamo apgrozāmo aktīvu iegādi. Otrkārt, šie lauksaimnieki apņēms audzēt attiecīgos produktus noteiktās platībās un izmantot integratoru aizdevumus tikai, lai no tiem iegādātos apgrozāmos aktīvus.

17

Stock ‘94 iekrāva lauksaimnieku rēķinā apgrozāmo līdzekļu pārdošanu, piemērojot piegādei 25 % PVN likmi. Turpretim šā sabiedrība atbrīvoja no PVN procentus, kas tiek aprēķināti par ceturksni un iekasēti par aizdevumiem, kuri piešķirti lauksaimniekiem apgrozāmo aktīvu iegādei. 2011. gada jūnijā iekasēto procentu summa saskaņā ar apgrozāmo aktīvu finansēšanas līgumiem bija 149846000 Ungārijas forintu (HUF) (aptuveni EUR 483500).

18

PVN deklarāciju nodokļu audita laikā par šo periodu, ko vēlāk veica Ungārijas pirmā līmeņa nodokļu iestāde, pārdojuma minētā konstatēja, runājot par procentiem no aizdevumiem, PVN starpību HUF 37462000 (aptuveni EUR 121000) apmērā. Tāpēc tā lika Stock ‘94 samaksāt šo

summu kopā ar kavējuma procentiem, kā arī uzlika tai naudas sodu.

19

Ēnerģidirekcija būtībā apstiprināja pirmā lēmuma iestādes lēmumu, konstatējot, ka aizdevumi apgrozāmo aktīvu iegādei bija būtiski elementi integrētās sadarbības pakalpojuma, ko sniedza Stock '94. Tāpēc tā uzskatīja, ka viena un tā pati PVN likme bija jāpiemēro gan apgrozāmo aktīvu iegādei, gan arī aizdevumiem. Tomēr tā samazināja pārskaitāmo summu līdz HUF 17588000 (aptuveni EUR 56500).

20

Pirmās instances tiesa piekrita Ēnerģidirekcijas nostājai. Šajā ziņā tā konstatēja, ka piešķirtos aizdevumus var izmantot tikai tam, lai no Stock '94 iegādātos apgrozāmos aktīvus, jo apgrozāmo aktīvu piešķiršana un piegāde lauksaimniekiem ir kompleksās integrētās sadarbības pakalpojuma, ko sniedz Stock '94, divi būtiski elementi. Turklāt šī tiesa atzina, ka šādiem pakalpojumiem ir tās pats mērķis un ka procenti par aizdevumiem, kurus izmanto apgrozāmo aktīvu iegādei, bija vien papildu izdevumi, aktīvu pārdošanai esot kā galvenajam pakalpojumam attiecīgā kompleksā darījuma ietvaros. Līdz ar to samaksai, kas aprēķināta par papildu pakalpojumiem, būtu jāpiemēro apgrozāmo aktīvu piegādes nodokļu režīms.

21

Saistībā ar Stock '94 iesniegto kasācijas sūdzību par spriedumu pirmajā instancē Kúria (Augstākā tiesa, Ungārija) jautā, vai tā var uzskatīt PVN kontekstā apgrozāmo aktīvu iegādi un aizdevuma piešķiršanu par diviem atsevišķiem un viens no otra neatkarīgiem darījumiem vai arī tas ir vienots darījums. Gadījumā, ja šie divi pakalpojumi ir jāuzskata par vienotu darījumu, iesniedzējtiesa vaicā, kādos apstākļos integrētā sadarbība ir uzskatāma par izņēmumu no PVN vispārējās piemērojamības principa.

22

Šādos apstākļos Kúria (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1)

Vai PVN direktīvas 1. panta 2. punkts, 2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts, 14. panta 1. punkts, 24. panta 1. punkts, 73. pants, 78. panta b) punkts un 135. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču piegāde un aizdevuma piešķiršana, balstoties uz līgumu, kas noslēgts starp integrētā un integrēto subjektu, ir atsevišķi un neatkarīgi (“distinct and independent”) darījumi attiecībā uz aplikšanu ar PVN, vai arī tādējādi, ka tie šajā ziņā ir uzskatāmi par vienotu (“single”) darījumu, kura nodokļa bāze papildus atbaidībai par piegādātājam precēm ietilpst procenti par piešķirto aizdevumu?

2)

Gadījumā, ja PVN direktīvai ir atbilstoša šā pārdotā interpretācija, vai PVN direktīvu saistībā ar vienoto (“single”) darījumu, kurā ir ietverta gan preču piegāde, kam piemēro PVN, gan pakalpojumu sniegšana, kas ir atbrīvota no PVN, var interpretēt tādējādi, ka attiecīgais darījums ir izņēmums no PVN vispārējās piemērojamības principa?

3)

Vai atbildi uz iepriekš minētajiem jautājumiem ietekmē un, ja tā, kādā veidā, fakts, ka integrētājs saskaņā ar Līgumu var sniegt integrētajam subjektam papildu pakalpojumus pēc tā Līguma vai arī pirkt lauksaimniecības preces, kuras ir saražojis integrētais subjekts?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

23

Ar šiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai PVN direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka aizdevuma piešķiršana lauksaimniecības preču iegādei un to piegādei integrēto lauksaimniecības sadarbības darījuma ietvaros ir jāuzskata par vienotu kompleksu darījumu vai par atsevišķiem un neatkarīgiem darījumiem šīs direktīvas izpratnē, ņemot vērā arī integrētāja tiesības sniegt papildu pakalpojumus un no integrētajiem subjektiem iegādāties lauksaimniecības produkciju.

24

Ja abi pakalpojumi ir jāuzskata par vienotu kompleksu darījumu, tad iesniedzējtiesa turpinājumā vaicā, kādi ir kritēriji, kas ļauj konstatēt, vai integrētais sadarbības darījums var tikt uzskatīts par izņēmumu no PVN vispārējās piemērojamības principa.

25

Kā to savos rakstveida atbildēs apgalvo Komisija, šīs pārdzīstais jautājums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek prasīts, kāds pakalpojums, aizdevums vai preču piegāde nosaka režīmu, kas piemērojams integrētajam sadarbības darījumam. Tā kā uz papildu pakalpojumiem attiecas PVN, ko piemēro galvenajam darījumam (spriedums, 2010. gada 2. decembris, *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, 24. punkts), tad gadījumā, kad aizdevuma piešķiršana ir galvenais pakalpojums, no PVN ir jāatbrīvo viss darījums, piemērojot PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

26

Šajā ziņā ir jāatgādina, ka PVN mērķiem ikviens pakalpojums, kā tas izriet no PVN direktīvas 1. panta 2. punkta otrās daļas, parasti ir jāuzskata par atsevišķu un neatkarīgu pakalpojumu (spriedums, 2015. gada 16. aprīlis, *Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie*, C-42/14, EU:C:2015:229, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

27

Tomēr noteiktos apstākļos vairāki pakalpojumi, kas formāli ir nošķirti un ko varētu sniegt atsevišķi, un šādi tie varētu tikt aplikti ar nodokli vai atbrīvoti no tā, ir jāuzskata par vienotu darījumu, ja tie nav neatkarīgi. Viens vienots pakalpojums pastāv it pašā tad, ja divi vai vairāki elementi vai darbības, ko veicis nodokļu maksātājs, ir tik cieši saistīti, ka tie objektīvi veido vienotu, ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, kura sadalīšana būtu mērķslēga. Turklāt tas tā ir arī tad, ja viens vai vairāki pakalpojumi veido galveno pakalpojumu un ja pārējie pakalpojumi veido vienu vai vairākus papildpakalpojumus tā, ka tie ir apliekami ar nodokli tāpat kā galvenais pakalpojums. Pakalpojums ir uzskatāms par papildpakalpojumu, nevis galveno pakalpojumu, ja tas pats par sevi nav klienta mērķis, bet veids, kā visārtīgāk saņemt pakalpojumu sniedzēja galveno pakalpojumu (spriedums, 2015. gada 16. aprīlis, *Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie*, C-42/14, EU:C:2015:229, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

Lai noteiktu, vai sniegtie pakalpojumi ir vairāki neatkarīgi pakalpojumi vai arī viens pakalpojums attiecībā uz PVN, ir jānoskaidro elementi, kas raksturo konkrēto darījumu (spriedumi, 2013. gada 17. janvāris, BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, 32. punkts, un 2015. gada 16. aprīlis, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, 32. punkts).

Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka, lai noteiktu, vai darījums, kas ietver vairākus pakalpojumus, ir uzskatāms par vienotu darījumu attiecībā uz PVN, Tiesa ņem vērā šo darījuma ekonomisko mērķi (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 19. novembris, Don Bosco Onroerend Goed, C-461/08, EU:C:2009:722, 39. punkts; 2010. gada 28. oktobris, Axa UK, C-175/09, EU:C:2010:646, 23. punkts, un 2012. gada 27. septembris, Field Fisher Waterhouse, C-392/11, EU:C:2012:597, 23. punkts). Savā analīzē Tiesa ņem vērā arī pakalpojumu adresātu intereses (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 16. aprīlis, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, 35. punkts).

No otras pusēs, ir jāatgādina, ka sadarbības ietvaros, kas ieviesta ar LESD 267. pantu, valsts tiesā ir jānoskaidro, vai nodokļu maksātāja konkrētajā gadījumā sniedz vienotu pakalpojumu, un jāizvērtē visi galīgi konstatētie fakti šajā sakarā. Savukārt Tiesai ir jāsniedz minētajām tiesām visi Savienības tiesību interpretācijas elementi, kas var būt lietderīgi tajās iesniegto lietu izskatīšanai (spriedums, 2013. gada 17. janvāris, BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

Šajā gadījumā, pirmkārt, no iesniedzējtiesas nolūmuma izriet, ka integrētās sadarbības darījumu pamatlietā regulā princips, saskaņā ar kuru integrētās piešīr aizdevumu integrējamam subjektam, ko pārdzais minētais var izmantot, lai iegādātos apgrozāmos aktīvus no integrētāja.

Šādos apstākļos šādu aizdevumu piešīršana nav uzskatāma par autonomu pakalpojumu no integrēto subjektu viedokļa (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 2. decembris, Everything Everywhere, C-276/09, EU:C:2010:730, 27. punkts), jo šos finanšu resursus nevar brīvi izmantot.

Otrkārt, kā to rakstveida apsvērumos atzīst pati Stock '94, ja tai nav atļaujas rīkoties kā kredītiestādei, tā nevar piešķirt aizdevumus integrētajiem subjektiem, neparedzot šos aizdevumus apgrozāmo aktīvu iegādei.

Trešk?rt, no iesniedz?jtiesas nol?muma izriet, ka apgroz?mo akt?vu pieg?dei un aizdevumam ir viens un tas pats ekonomiskais m?r?is, proti, b?t?b? nodrošin?t lauksaimniekiem finansi?lu un lo?istikas atbalstu, kas tiem ?auj veikt lauksaimniec?bas ražošanu. Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka saska?? ar visp?r?jiem nosac?jumiem, kas regul? integr?to sadarb?bu pamatliet? un k?di ir apkopoti iesniedz?jtiesas nol?mum?, Stock '94 ir ap??musies atbalst?t integr?to subjektu ražošanas darb?bu un finans?t šim nol?kam nepieciešamo apgroz?mo akt?vu ieg?di.

35

Š?dos apst?k?os apgroz?mo akt?vu pieg?de no integr?to subjektu viedok?a ir uzskat?ma par galveno pakalpojumu, kas ietilpst integr?taj? sadarb?b?, jo, pateicoties šiem akt?viem, lauksaimnieki var ?stenot savu m?r?i par lauksaimniec?bas ražošanu. T?d?j?di aizdevuma sa?emšana š?du akt?vu ieg?dei no lauksaimnieku viedok?a ir uzskat?ma nevis par m?r?i k? t?du, bet tikai par l?dzekli, kas tiem ?auj ieg?t vi?u lauksaimniec?bas ražošanai nepieciešamos apgroz?mos akt?vus.

36

Iesniedz?jtiesai ir j?p?rbauda, vai integr?t?s sadarb?bas dar?jumam pamatliet? patieš?m ir š? sprieduma 34. punkt? min?tais ekonomiskais m?r?is, k? ar? j?noskaidro, vai apgroz?mo akt?vu ieg?dei ir š?da b?tiska noz?me integr?tajiem subjektiem.

37

Ja tas t? ir, tad apgroz?mo akt?vu ieg?de un aizdevuma, kas paredz?ts šo akt?vu ieg?dei, pieš?iršana ir j?uzskata par vienotu kompleksu dar?jumu PVN nol?k?, jo galvenais pakalpojums ir šo akt?vu pieg?de.

38

Visbeidzot, ceturk?rt, ?emot v?r? atbildes, kas izkl?st?ti š? sprieduma 31.–37. punkt?, fakts, ka Stock '94 var fakultat?vi pied?v?t integr?tajiem subjektiem papildu pakalpojumus, k? ar? ieg?d?ties to lauksaimniec?bas produkciju, neietekm? š? sprieduma 37. punkt? izkl?st?to risin?jumu.

39

?emot v?r? visus šos atbildes, uz prejudici?lajiem jaut?jumiem ir j?atbild, ka PVN direkt?va ir j?interpret? t?d?j?di, ka:

—

lauksaimniecisk?s sadarb?bas integr?tais dar?jums, kas paredz, ka saimniecisk?s darb?bas veic?js pieg?d? preces lauksaimniekam un tam pieš?ir aizdevumu šo pre?u ieg?dei, š?s direkt?vas izpratn? ir vienots dar?jums, kur? pre?u pieg?de ir galvenais pakalpojums. Min?t? vienot? dar?juma ar nodokli apliekamo b?zi veido gan min?to pre?u cena, gan ar? procenti, kas j?maks? par lauksaimniekiem pieš?irto aizdevumu;

—

fakts, ka integrētājs var sniegt lauksaimniekiem papildu pakalpojumus vai var iegādāties vienu lauksaimniecības produkciju, neietekmējot attiecīgā darījuma kvalifikāciju par vienotu darījumu PVN direktīvas izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

40

Attiecībā uz pamatlīnijas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ir jāinterpretē tādējādi, ka:

—

lauksaimnieciskās sadarbības integrētais darījums, kas paredz, ka saimnieciskās darbības veicējs piegādā preces lauksaimniekam un tam piešķir aizdevumu šo preču iegādei, šīs direktīvas izpratnē ir vienots darījums, kurā preču piegāde ir galvenais pakalpojums. Minētā vienotā darījuma ar nodokli apliekamo bāzi veido gan minētā preču cena, gan arī procenti, kas jāmaksā par lauksaimniekiem piešķirto aizdevumu;

—

fakts, ka integrētais var sniegt lauksaimniekiem papildu pakalpojumus vai var iegādāties vienu lauksaimniecības produkciju, neietekmējot attiecīgā darījuma kvalifikāciju par vienotu darījumu Direktīvas 2006/112 izpratnē.

[Paraksti]

(*1) Tiesvedības valoda – ungāru.